

[Energiministeren]

ønskede en forhåndstilkendegivelse af regeringens almindelige vurdering af, reelt og med rette af befolkningen ville være opfattet som en omgåelse af det tilsagn, regeringen har givet befolkningen om, at en principiel stillingtagen til kernekraftanvendelse i en dansk sammenhæng skal ske ved en folkeafstemning. Det tilsagn ønsker vi at respektere; det er en del af grunden.

Men der er også hele elstyringssystemet, som loven indeholder, og som stiller en række krav, bl. a. at det skal være godtgjort præcist og velunderbygget, at der er behov for det og det antal megawatt på det og det tidspunkt osv., og allerede af den grund var der ikke baggrund for uden videre at sige, at vi ville godkende dette, hvis der kom en egentlig ansøgning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 62

2) Til *finansministeren* af:

Hans Jørgen Holm (V):

»Vil ministeren dementere Radioavisens oplysning fredag den 17. oktober om, at ministeren har aftalt med tjenestemandorganisationerne, at alle tjenestemandssager i anledning af de ulovlige arbejdsnedlæggelser den 15. marts 1979 skal stoppes, og at de allerede indbetalte bøder skal tilbagebetales?«

Skriftlig begrundelse

I middagsradioavisen den 17. oktober meddeltes, at finansministeren i et møde med tjenestemandorganisationerne skulle have aftalt, at de løbende tjenestemandssager mod offentligt ansatte, der deltog i den ulovlige arbejdsnedlæggelse den 15. marts 1979, skal stoppes, og at de allerede indbetalte bøder skal tilbagebetales. Hvis det virkelig er rigtigt, at ministeren uden om folketinget har givet løfter til en privat organisation, der i praksis vil ophæve tjenestemandsbegrebet, og som i øvrigt strider mod tjenestemandslovens ånd og bogstav, er der skabt et farligt præcedens. Da den nuværende tjenestemandsløve blev gennemført med tilslutning fra socialdemokratiet og venstre, var der enighed om at bevare tjenestemandsbegrebet i dets nuvæ-

rende form, bl. a. for at sikre opretholdelsen af samfundets funktioner.

Hans Jørgen Holm (V):

Som baggrund for spørgsmålet kan jeg udover at henvise til den skriftlige begrundelse pege på de konsekvenser, den nu trufne afgørelse har for tjenestemandssystemet. Tjenestemandssystemets fremtidige funktion vil i høj grad være afhængig af, om denne beslutning må betragtes som en absolut engangsforeteelse eller der er skabt en sædvane, der betyder, at der rent faktisk er indført en strejkeret for tjenestemænd, hvilket på ingen måde er hjemlet i tjenestemandsløvgivningen.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

I spørgsmålet fra hr. Hans Jørgen Holm hedder det, om jeg vil dementere oplysningen om, at jeg skulle have indgået en aftale med tjenestemandorganisationerne om bortfald af sanktionerne efter arbejdsnedlæggelsen af 15. marts 1979.

Jeg vil gerne starte med klart at dementere, at en sådan aftale skulle være indgået, og jeg tilføjer, selv om det bør være en selvfølge, at spørgsmålet end ikke er forhandlet med organisationerne.

Det, der er sket, er, at jeg har konstateret en ganske uensartet behandling af statens tjenestemænd og derefter har taget op til vurdering, på hvilken måde vi kunne sikre ensartethed. Da jeg havde truffet min konklusion herom, orienterede jeg regeringen og udsendte det cirkulære, som er hr. Hans Jørgen Holm bekendt, et cirkulære, hvori det henstilles at frafalde de disciplinære sanktioner for så vidt angår de arbejdsnedlæggelser, der var af indtil ca. 3 timers varighed den 15. marts 1979, og kun disse, for det er kun her, der er forskelligartet behandling af statens ansatte. Efter at have truffet beslutningen orienterede jeg organisationerne om den, og i den sammenhæng har jeg stærkt understreget, at dette er en beslutning truffet i sammenhæng med den helt konkrete situation, og jeg har samtidig benyttet lejligheden til at understrege, at arbejdsnedlæggelser ikke er forenelige med tjenestemandsløvgivningens regler, hverken med ånd eller bogstav. Derfor har jeg også såvel over for tjenestemandenes organisationer som i det cirkulære, jeg har udsendt, understreget, at eventuelle frem-